WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 19 13 MEI 1967

25 ct. p. w., losse nrs. 35 ct., België 5 fr.

Donald Duck

EEN SLECHTE GOEIE DAAD

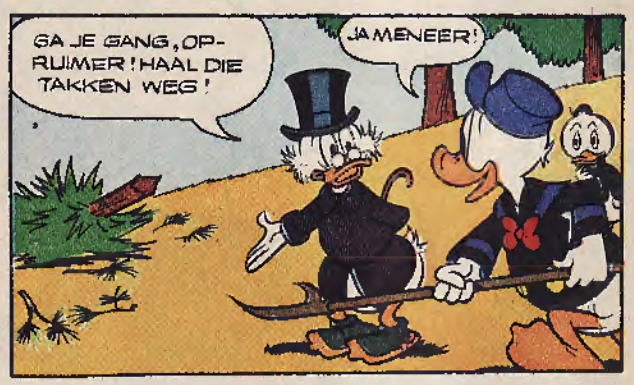

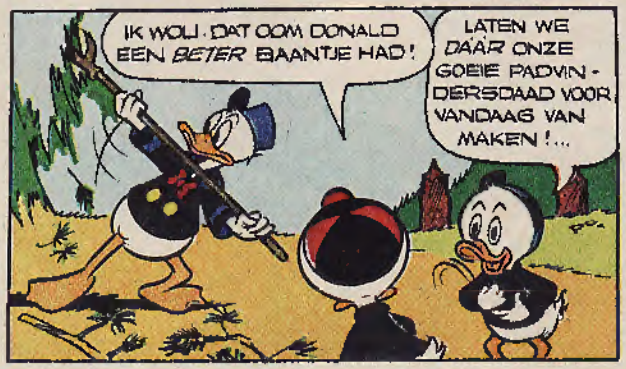

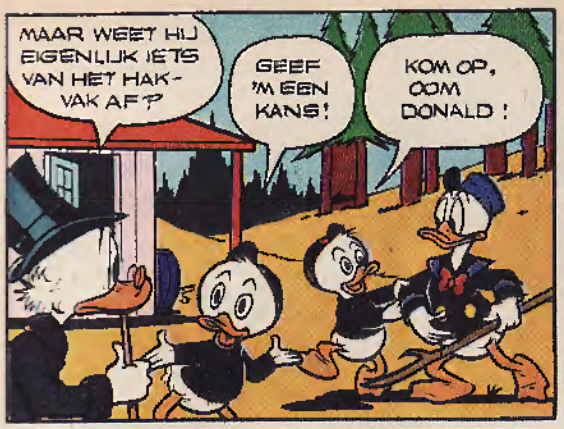
MAAR WEET HIJ EIGENLIJK IETS VAN HET HAK-VAK AF?
GEEF 'M EEN KANS!
KOM OP, OOM DONALD!

U HEEFT EEN BETERE BAAN!...
HIJ KAN LATEN ZIEN WAT-IE KAN OP DIE BOOMSTRONK!
GOED!

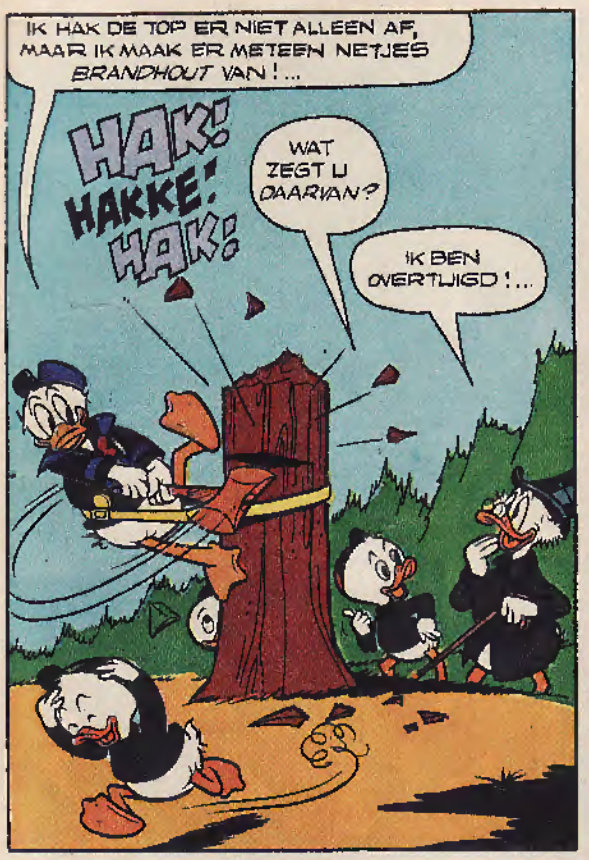
IK HAK DE TOP ER NIET ALLEEN AF, MAAR IK MAAK ER METEEN NETJES BRANDHOUT VAN!...
HAK! HAKKE! HAK!
WAT ZEGT U DAARVAN?
IK BEN OVERTUIGD!...

IK ZAL ONZE GOEDE DAAD IN 'T PADVINDERS-HANDBOEK NOTEREN!
DONALD..IK BENOEM JE TOT BOMENTOPPENHAKKER EN MOOTJESKAPPER!

EH..TEGEN 'T LOON VAN OPRUIMER, NATUURLIJK!
HÉ..DAT IS NIET EERLIJK!..
WAT EEN BEVORDERING!...

KORT DAAROP...
DAAR GAAT HIJ... Z'N LEVEN WAGEND VOOR HET LOON VAN OPRUIMER!!
JA..GEWELDIG, HÈ!?

EN DAT HEB IK ALLEMAAL AAN JULLIE TE DANKEN !...
M-MAAR OOM DAGOBERT !
DIT HAD EEN GOEDE DAAD MOETEN ZIJN !...
SLIK !...
MAAR DAT IS HET OOK ! IK BEN ER VERRUKT VAN !...
IK BEDOELDE EEN GOEDE DAAD VOOR OOM DONALD !...
HÉ ! HIJ KOMT WEER NAAR BENEDEN !...
HÉLA ! HET IS NOG LANG GEEN TIJD VOOR DE LUNCHPAUZE !
ACH ! HOU TOCH OP, OOM DAGOBERT !..
PUF! PUF!
TEGEN DE TIJD DAT HIJ BOVENIN DE BOOM WAS, KON HIJ DE BIJL NIET MEER VASTHOUDEN !...
ALLE TWIJGJES !... EN IK HEB PIET AL ONTSLAGEN !..
EN IK MOET ER VOOR ZORGEN . DAT ER BOOM-STAMMEN IN DE ZAGERIJ KOMEN, ANDERS HEBBEN DIE ARBEIDERS NIKS TE DOEN EN IK BETAAL ZE (HUIVER) AL ZO'N HOOG LOON !
D.DUCK ZAAGMOLEN
DAN WORD IK MAAR WEER OPRUIMER !...
NIET ZOLANG IK EEN EXTRA KLIMRIEM HEB !...

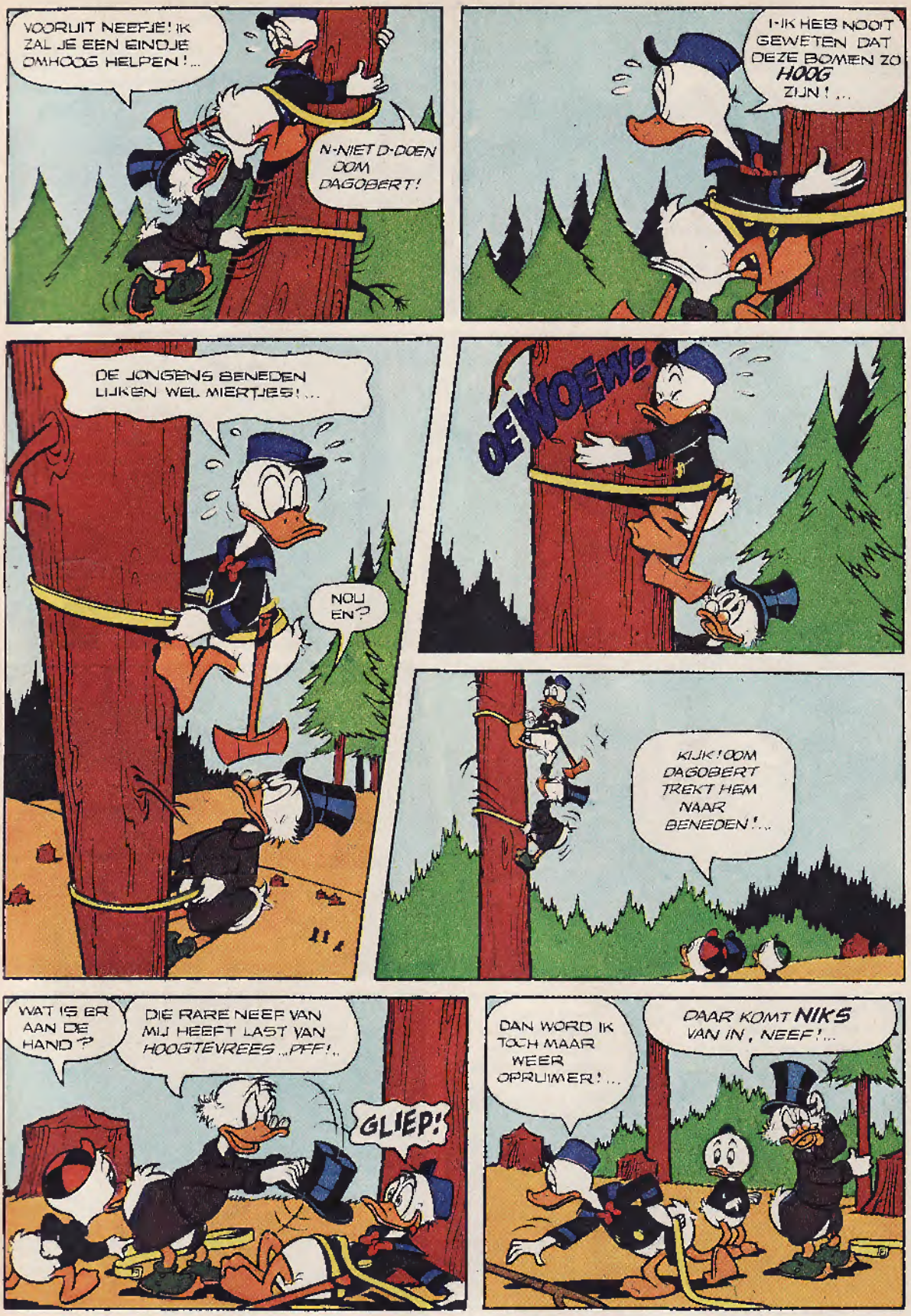
VOORUIT NEEFJE! IK ZAL JE EEN EINDJE OMHOOG HELPEN!...
N-NIET D-DOEN OOM DAGOBERT!
I-IK HEB NOOIT GEWETEN DAT DEZE BOMEN ZO HOOG ZIJN!...
DE JONGENS BENEDEN LIJKEN WEL MIERTJES!...
NOU EN?
OEWOEW!
KIJK! OOM DAGOBERT TREKT HEM NAAR BENEDEN!...
WAT IS ER AAN DE HAND?
DIE RARE NEEF VAN MIJ HEEFT LAST VAN HOOGTEVREES ..PFF!..
GLIEP!
DAN WORD IK TOCH MAAR WEER OPRUIMER!...
DAAR KOMT NIKS VAN IN, NEEF!...

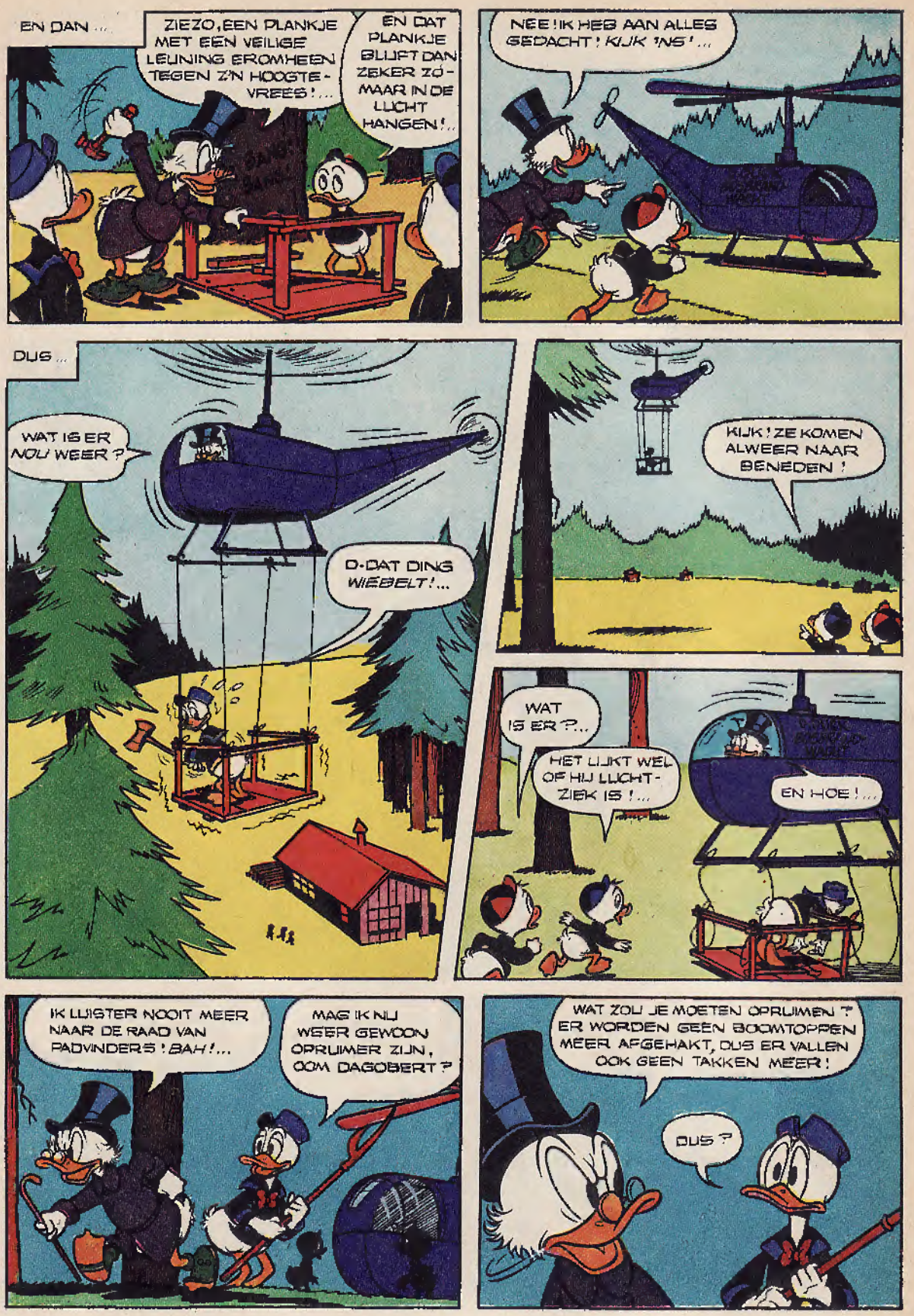
EN DAN ...
ZIEZO, EEN PLANKJE MET EEN VEILIGE LEUNING EROMHEEN TEGEN Z'N HOOGTE-VREES!...
EN DAT PLANKJE BLIJFT DAN ZEKER ZÓ-MAAR IN DE LUCHT HANGEN!..
NEE! IK HEB AAN ALLES GEDACHT! KIJK 'NS!...
DUS ...
WAT IS ER NOU WEER?
D-DAT DING WIEBELT!...
KIJK! ZE KOMEN ALWEER NAAR BENEDEN!
WAT IS ER?...
HET LIJKT WEL OF HIJ LUCHT-ZIEK IS!...
EN HOE!...
IK LUISTER NOOIT MEER NAAR DE RAAD VAN PADVINDERS! BAH!...
MAG IK NU WEER GEWOON OPRUIMER ZIJN, OOM DAGOBERT?
WAT ZOU JE MOETEN OPRUIMEN? ER WORDEN GEEN BOOMTOPPEN MEER AFGEHAKT, DUS ER VALLEN OOK GEEN TAKKEN MEER!
DUS?

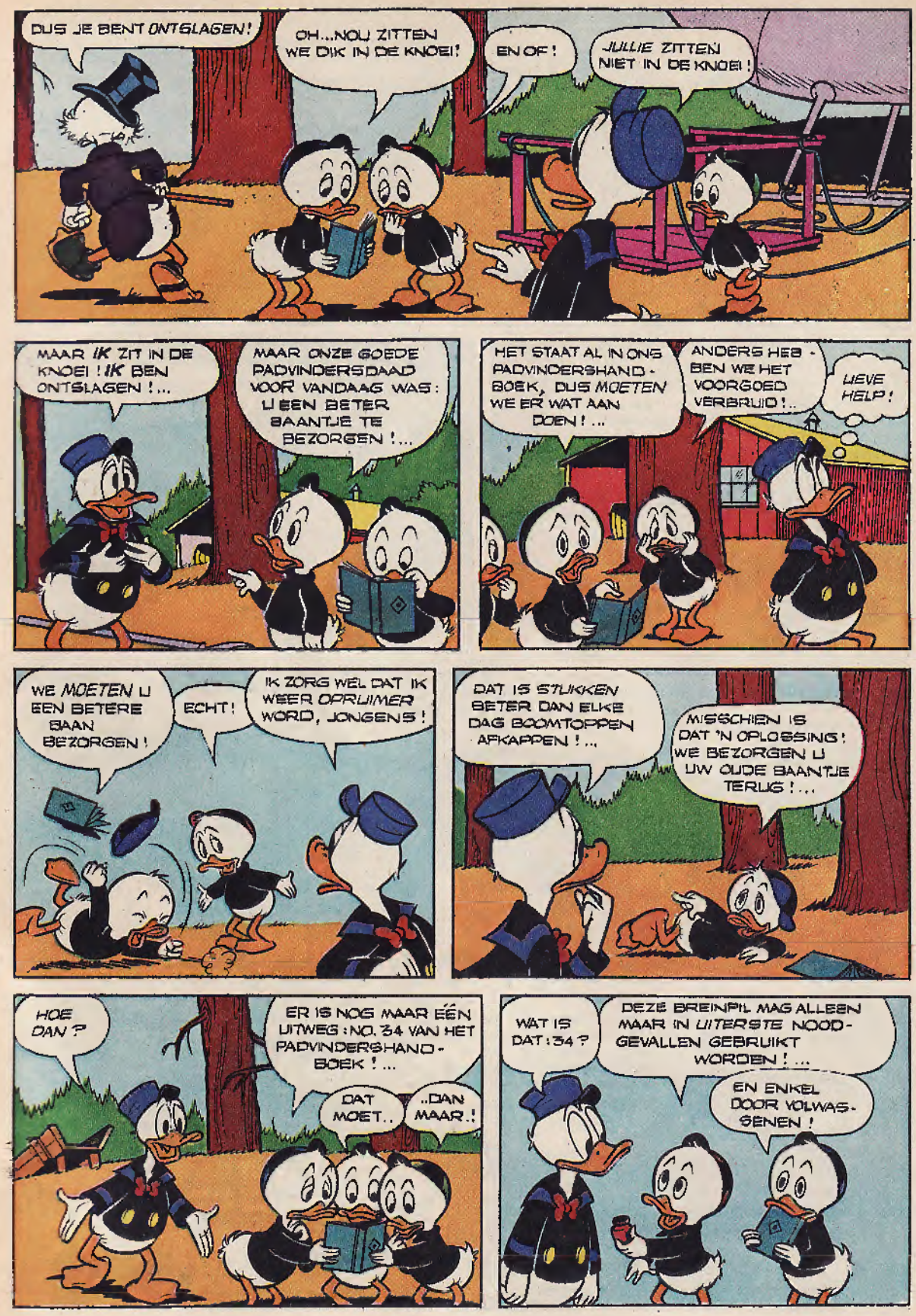
DUS JE BENT ONTSLAGEN!
OH...NOU ZITTEN WE DIK IN DE KNOEI!
EN OF!
JULLIE ZITTEN NIET IN DE KNOEI!
MAAR IK ZIT IN DE KNOEI! IK BEN ONTSLAGEN!...
MAAR ONZE GOEDE PADVINDERSDAAD VOOR VANDAAG WAS: U EEN BETER BAANTJE TE BEZORGEN!...
HET STAAT AL IN ONS PADVINDERSHANDBOEK, DUS MOETEN WE ER WAT AAN DOEN!...
ANDERS HEB BEN WE HET VOORGOED VERBRUID!..
LIEVE HELP!
WE MOETEN U EEN BETERE BAAN BEZORGEN!
ECHT!
IK ZORG WEL DAT IK WEER OPRUIMER WORD, JONGENS!
DAT IS STUKKEN BETER DAN ELKE DAG BOOMTOPPEN AFKAPPEN!...
MISSCHIEN IS DAT 'N OPLOSSING! WE BEZORGEN U UW OUDE BAANTJE TERUG!...
HOE DAN?
ER IS NOG MAAR ÉÉN UITWEG: NO. 34 VAN HET PADVINDERSHANDBOEK!...
DAT MOET..
..DAN MAAR!
WAT IS DAT: 34?
DEZE BREINPIL MAG ALLEEN MAAR IN UITERSTE NOODGEVALLEN GEBRUIKT WORDEN!...
EN ENKEL DOOR VOLWASSENEN!

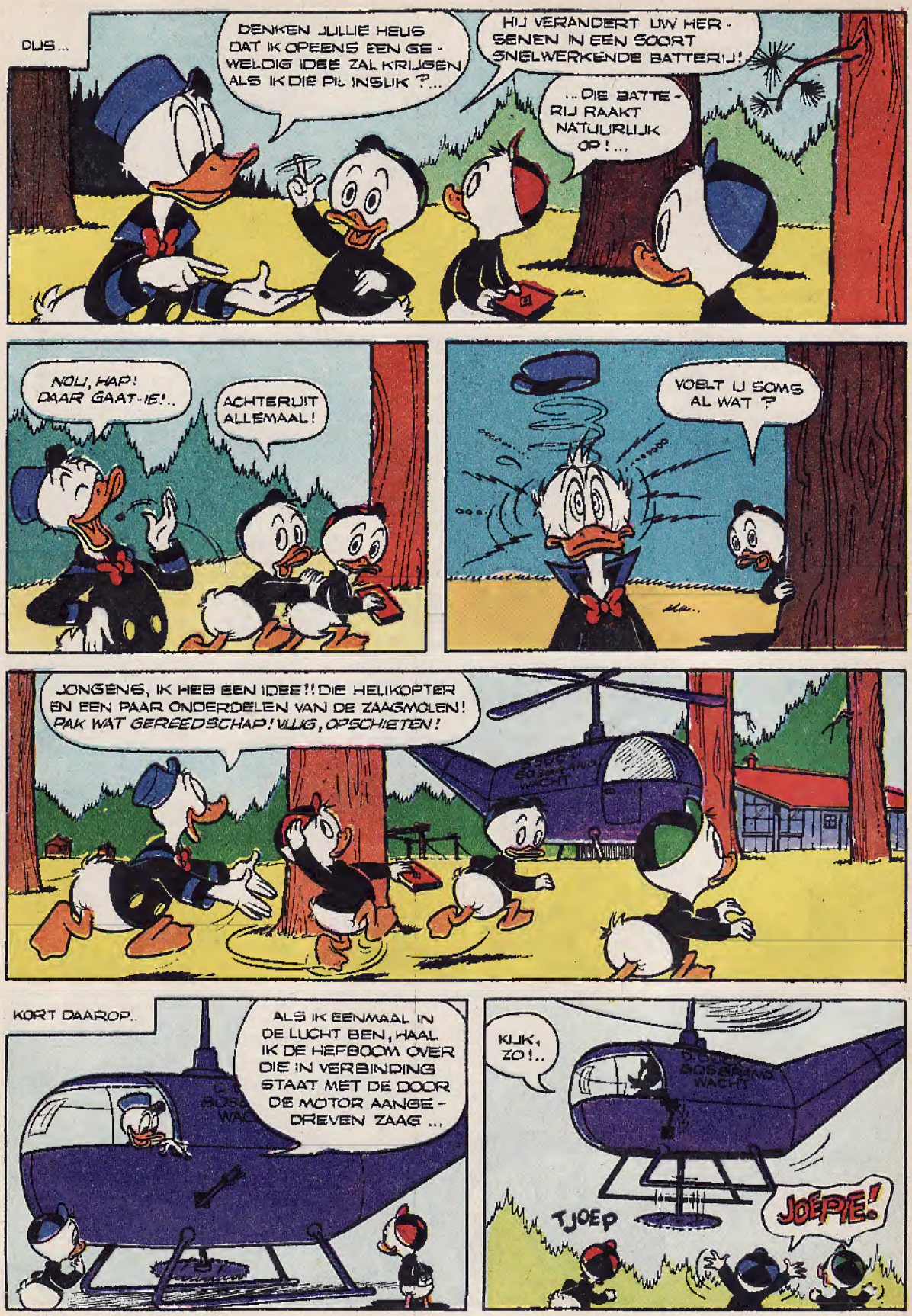
DUS...
DENKEN JULLIE HEUS DAT IK OPEENS EEN GE-WELDIG IDEE ZAL KRIJGEN ALS IK DIE PIL INSLIK ?...
HIJ VERANDERT UW HER-SENEN IN EEN SOORT SNELWERKENDE BATTERIJ!
..DIE BATTE-RIJ RAAKT NATUURLIJK OP!...
NOU, HAP! DAAR GAAT-IE!..
ACHTERUIT ALLEMAAL!
VOELT U SOMS AL WAT ?
JONGENS, IK HEB EEN IDEE!! DIE HELIKOPTER EN EEN PAAR ONDERDELEN VAN DE ZAAGMOLEN! PAK WAT GEREEDSCHAP! VLUG, OPSCHIETEN!
KORT DAAROP..
ALS IK EENMAAL IN DE LUCHT BEN, HAAL IK DE HEFBOOM OVER DIE IN VERBINDING STAAT MET DE DOOR DE MOTOR AANGE-DREVEN ZAAG ...
KIJK, ZO!..
TJOEP
JOEPIE!

EN DAN MAAR ZAGEN, ZAGEN...
BZZZZZZZZZZZ...
...HIJ HEEFT AL DIE BOOMTOPPEN IN ÉÉN KLAP AFGEZAAGD!

...WIEDE-WIEDE-WAGEN!...
NOU ZAAGT HIJ AL DIE BOMEN OM!...
BZZAZZ-

HIJ SLEEPT DE GEVELDE BOMEN NAAR DE HOUTAFVOERBAKKEN!
WAT NETJES!...
DUM DE DUM LA LA!

DIE OUWE DAGOBERT HEEFT VANDAAG NIET ÉÉN BOOMPJE NAAR BENEDEN GESTUURD. RUSTIG DAGJE! WE KUNNEN WEL NAAR HUIS GAAN!
KIJK!

GOEIE HELP!.. EEN HELE LAWINE VAN BOOMSTAMMEN!...
JAN! DAT WORDT OVERWERKEN!

LATER ...
HELA! WAAR ZIJN M'N BOMEN!?
IN DE ZAAGMOLEN, OOM DAGOBERT!...

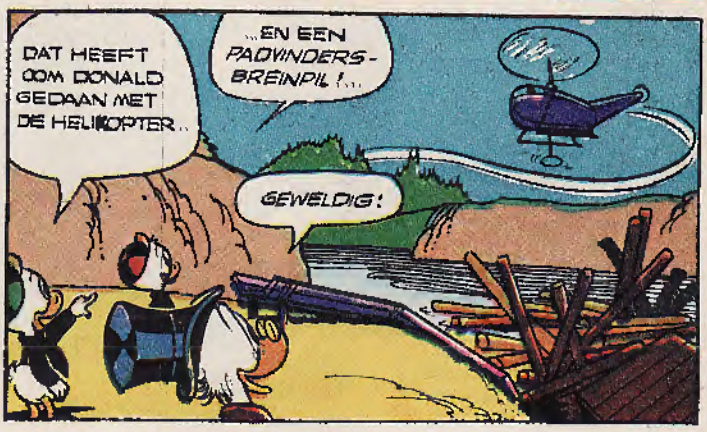
DAT HEEFT OOM DONALD GEDAAN MET DE HELIKOPTER..
...EN EEN PADVINDERS-BREINPIL!...
GEWELDIG!

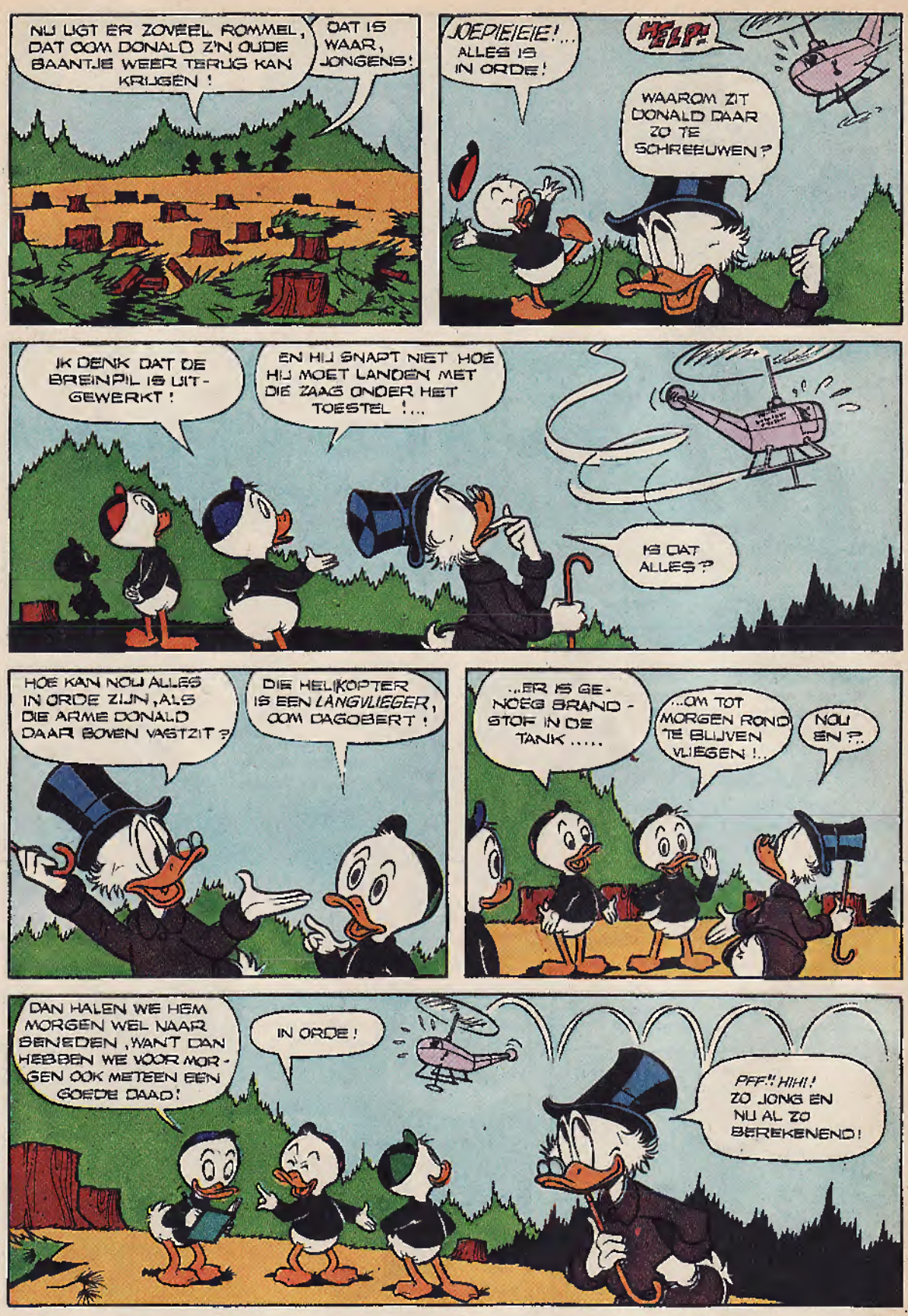
NU LIGT ER ZOVEEL ROMMEL, DAT OOM DONALD Z'N OUDE BAANTJE WEER TERUG KAN KRIJGEN !
DAT IS WAAR, JONGENS!
JOEPIEIEIE!... ALLES IS IN ORDE!
HELP!
WAAROM ZIT DONALD DAAR ZO TE SCHREEUWEN ?
IK DENK DAT DE BREINPIL IS UIT-GEWERKT !
EN HIJ SNAPT NIET HOE HIJ MOET LANDEN MET DIE ZAAG ONDER HET TOESTEL !...
IS DAT ALLES ?
HOE KAN NOU ALLES IN ORDE ZIJN, ALS DIE ARME DONALD DAAR BOVEN VASTZIT ?
DIE HELIKOPTER IS EEN LANGVLIEGER, OOM DAGOBERT !
...ER IS GE-NOEG BRAND-STOF IN DE TANK .....
...OM TOT MORGEN ROND TE BLIJVEN VLIEGEN !..
NOU EN ?..
DAN HALEN WE HEM MORGEN WEL NAAR BENEDEN, WANT DAN HEBBEN WE VOOR MOR-GEN OOK METEEN EEN GOEDE DAAD!
IN ORDE !
PFF!! HIHI! ZO JONG EN NU AL ZO BEREKENEND!

Mickey Mouse

EERLIJK ZULLEN WE ALLES DELEN

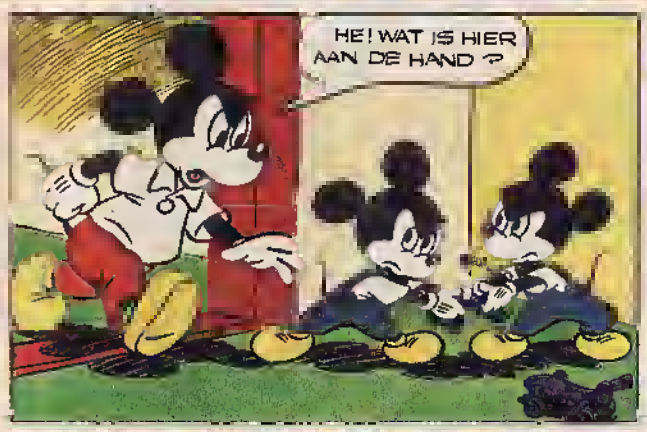

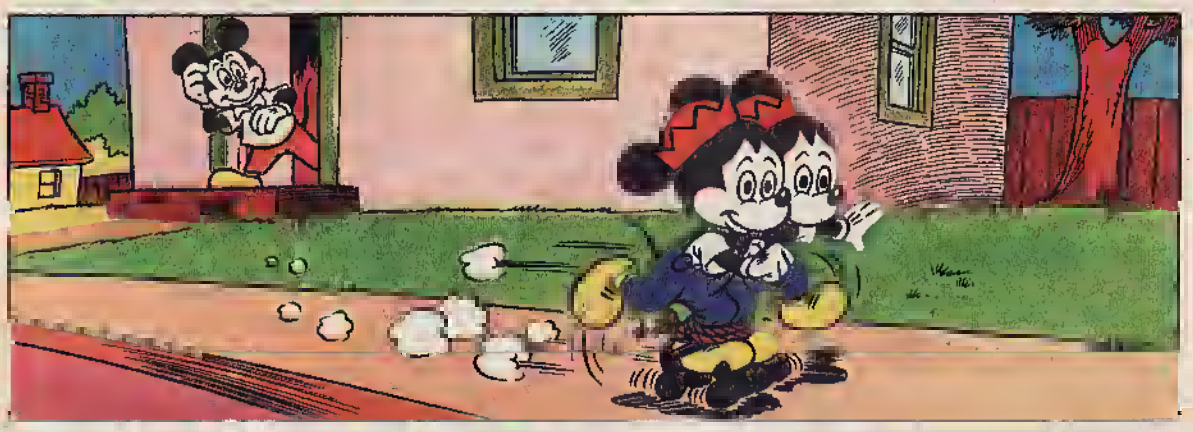

door Peyo

SMURFONIE

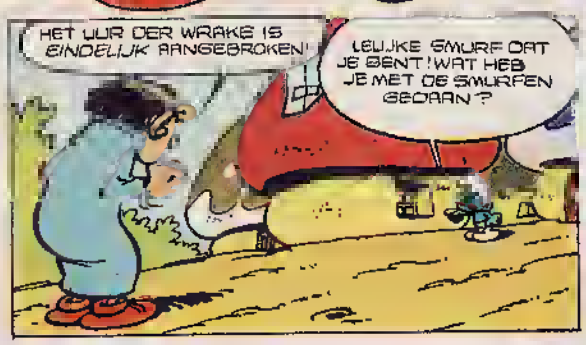

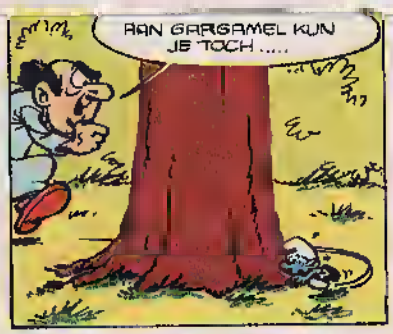

COPYRIGHT REAL PRESSE.

de Kon geen

Voor het paleis van de koning van Fratsenland stond een lange, lage, glanzendblauwe auto. Hij was zo nieuw... zo nieuw als... Nou ja, zo nieuw als een nieuwe auto maar wezen kan! De koning was er reuzetrots op. Hij vertelde aan iedereen dat hij zo'n bar mooie auto had gekocht. Hij vertelde het óók aan de minister van Verkeer. En de minister van Verkeer maakte een heel diepe buiging en antwoordde: „Mijn hartelijkste gelukwensen, Majesteit. Maar, onder ons gezegd en als u het me niet kwalijk neemt, het werd wèl hoog tijd. Die oude auto van u was niet veel meer dan een wrak op wielen. Als ik het zo eens zeggen mag."

„Mijn beste minister van Verkeer," lachte de koning, „ik neem u niets kwalijk en u mag het gerust zo zeggen. Het was een lor! Dáár!" De minister van Verkeer keek opgelucht omdat de koning zijn woorden zo goed had opgevat. En, om nu vooral nog eens iets aardigs te zeggen, ging hij verder: „Tja, Majesteit, het is een prachtig bezit. En wat een geluk dat u zo'n goede chauffeur heeft. Hij..." Verder kwam de minister niet. Want de koning viel hem in de rede: „O nee, mijn waarde minister van Verkeer! Dacht u werkelijk dat ik mijn chauffeur in zo'n pronkstuk zou laten rijden?" De minister krabde zich eens achter het oor en antwoordde: „Eigenlijk wel, Majesteit. Eh... ik zou zo zeggen... wie kan er beter rijden dan uw chauffeur?"

„Zo!" viel de koning een beetje nijdig uit. „Zo, zou u dat zeggen, mijn... eh... waarde minister van Verkeer. Man, man, waar zitten uw hersens? Een auto die zo glanzend en zo prachtig koningsblauw is, kan immers door niemand anders worden gereden dan door de koning zelf?"

„Door... door ú, Majesteit?" stotterde de minister van Verkeer. „Door mij!" antwoordde de koning beslist. „Maar Majesteit," stribbelde de minister tegen. „Maar Majesteit, u heeft toch geen rijbewijs? U kan toch niet rijden?" Ongeduldig schudde de koning zijn hoofd. „Natuurlijk heb ik een paar rijlessen genomen. Tien maal ben ik zelfs de paleistuin rondgereden!"

„Maar het verkeer! Het verkeer, Majesteit!" fluisterde de minister ontzet. „Heus, Majesteit, autorijden is echt wel iets anders dan de paleistuin rondrijden. Autorijden..."

„En nu is het genoeg!" brulde de koning. „Stel je voor! Ik zou niet kunnen autorijden! Ik, die een heel land regeer! En regeren is heel wat moeilijker dan stomweg in een auto rondrijden. Zwijgt u alstublieft, mijn minister van Verkeer! Ik rijd zelf! En daarmee uit!" En nijdig beende de koning het paleis uit en hij stapte in zijn nieuwe auto. Hoofdschuddend keek de minister van Verkeer hem na. „Als daar maar geen ongelukken van komen," zuchtte hij bezorgd. Maar de koning was helemaal niet bezorgd toen hij met een vaartje de paleistuin uitreed. „Een prachtstuk is het!" riep hij. „Die minister van Verkeer is niet wijs. Wat een mallepraat om ook maar te dúrven veronderstellen dat in zo'n wagen iemand anders zou mogen rijden dan de koning-zelf! En dat rijbewijs dat ik niet heb? Onzin! Het gaat immers prachtig! Kijk toch eens hoe heerlijk hard ik rijd!" En de koning trapte nog eens flink op het gaspedaal, zodat het eerder leek dat de auto vloog dan reed. Zo duurde het ook niet langer dan een paar uur, of hij was aan de andere kant van Fratsenland.

„Hé," mompelde de koning, „het is een hele tijd geleden, dat ik in dit gedeelte van mijn land ben geweest. Kom, ik moest maar eens van de grote weg afgaan en de stad doorrijden die ik daar in de verte zie liggen." Zacht neuriënd draaide hij de auto een zijweg op die naar de stad voerde. Maar ja, het is heel wat anders of je op een grote, brede, rechte weg rijdt of in een drukke stad. Dat merkte de koning ook. „Allemensen," zuchtte hij na een poosje, „wat een drukte, wat een drukte!" En eventjes, héél eventjes maar, moest hij aan zijn minister van Verkeer denken en... aan het rijbewijs! Maar hij schudde zijn hoofd en mopperde: „Wat drommel, wat heeft een rijbewijs nou met een drukke stad te maken! Onzin! Ik kan regeren, dus kan ik ook in een drukke stad rijden!" En hij sloeg een straat aan zijn rechterhand in zonder richting aan te geven. Meteen werd er hevig getoeterd door een automobilist die achter hem reed. Maar de koning stak zijn kin in de lucht en mompelde: „Niet zo'n kabaal, mannetje. Hé," viel hij zichzelf in de rede, „wat een aardige verlichting is dat! Een rood lampje! Vrolijk, erg vrolijk!" En even zo vrolijk reed de koning door het stoplicht, dat net op rood was gesprongen en dat hij een aardige verlichting had genoemd. Een agent die op de hoek van de straat stond, floot schel op zijn politiefluitje. „Een vriendelijke man," grinnikte de koning tevreden. „Hij ziet natuurlijk, dat ik de koning ben en nu wil hij me groeten. Dag, meneer de agent!" En hij zwaaide naar de agent, die rood aanliep van woede en het nummer van de auto haastig in een boekje opschreef. Maar de koning was zich van geen kwaad bewust en reed

door H. M. NOORDZIJ-LENTEN
Illustratie BART VAN LEEUWEN

ng had rijbewijs!

in het beste humeur van de wereld verder. „Geweldig gezellig is het hier," lachte hij. „Kijk dáár toch eens! Wat een prachtige winkels. Even de stoep op om ze van dichtbij te bekijken. Maar hola! Wacht eens! Ik weet het beter! Het trottoir is breed. Waarom zou ik het trottoir niet opgaan en langzaam langs die mooie winkels rijden?" En zonder zich nog verder te bedenken reed de koning het trottoir op en bekeek op zijn gemak de winkels. Als hij een héél mooie etalage zag, stopte hij zelfs even. Hij had er geen erg in, dat de mensen die op het trottoir liepen, verbaasd naar die grote auto keken. En hij hoorde ook niet, dat zij nijdige opmerkingen maakten over „die vervelende man", die het zo maar in zijn hoofd haalde om op het trottoir te gaan rijden. En hij zag óók de politieagent met het fluitje niet. Want toen was de koning net aan het eind van de stoep. En kijk daar!... Er zijn hier warempel groene lichtjes ook! Dat lichtje moet ik eens op mijn gemak bekijken." En de koning stopte voor het groene verkeerslicht! Het duurde natuurlijk niet lang of er werd geweldig achter hem getoeterd en geroepen.

„Kalm aan," lachte de koning. Maar toen werd er op het autoraampje getikt. Het was dezelfde agent van straks. „Die man moet wel erg dol op zijn koning zijn," dacht de koning. En met een vriendelijke glimlach op zijn gezicht draaide hij het portierraampje open. Maar de agent keek helemaal niet vriendelijk. Met een barse stem zei hij: „Meneer, u begaat de ene verkeersovertreding na de andere. Wie bent u?"

„Nee maar," stotterde de koning. „Nou nog mooier. Ik ben immers de koning?"

„Zo," zei de agent. „De Koning." En meteen schreef hij in zijn boekje: Achternaam: De Koning. „En hoe is uw voornaam?" vroeg hij verder. „Gunst," stamelde de koning verbaasd. „Weet u dat niet eens? Alexander!" En de agent schreef: Voornaam: Alexander, „Dan verzoek ik u nu, meneer De Koning," vervolgde de agent, „met mij mee te gaan naar het politiebureau."

„Naar het politiebureau!" riep de koning uit. „Wat moet ik dáár nou doen?!"

„Verhoord worden, meneer," was het korte antwoord. „En wilt u nu opzij gaan? Dan zal ik rijden! Iemand die zoveel fouten maakt in het verkeer, is een gevaar op de weg." En voordat de koning kon tegenstribbelen, zat de agent achter het stuur. De koning was hierover zó verbluft en zó woedend, dat het hem niet lukte ook maar één woord uit te brengen. Maar toen hij eenmaal op het politiebureau was, foeterde hij des te meer. De agent stoorde zich niet aan zijn boze bui. Onverstoorbaar vroeg hij: „Uw rijbewijs, alstublieft."

„Dat heb ik niet!" snauwde de koning. „Een rijbewijs is onzin. Ik kan autorijden en ik heb geen rijbewijs nodig. En u schijnt te vergeten, meneer de agent, wie u voor u heeft!"

„Nu moet u eens goed luisteren, meneer," antwoordde de agent. „Al was u de koning-zelf, dan zou ik dit nòg doen. Hoewel," voegde hij eraan toe, „onze koning zou zo iets niet doen. Onze koning is een heel goede koning. Een koning die het land reuzegoed regeert. Zo'n koning zou het niet in zijn hoofd halen om zonder rijbewijs in een auto te stappen! Onze koning zou het verkeer niet in gevaar brengen en door een rood stoplicht rijden. Onze koning zou niet als een dwaas op het trottoir gaan rijden. U mag nog van geluk spreken, dat er geen ongelukken zijn gebeurd, meneer. Want als er ongelukken waren gebeurd, zou het uw schuld zijn geweest!" De koning kreeg een kleur tot achter zijn oren. „O, o," stamelde hij. „Wat ben ik dom geweest."

„Dat bent u zeker, meneer," zei de agent. „En nu wil ik graag uw adres hebben." „Mijn... mijn adres?" stotterde de koning. „Ja zeker, meneer, uw adres! Waar woont u?"

„Moet dat nou, meneer de agent?" vroeg de koning met bevende stem. „Natuurlijk, meneer," antwoordde de agent. „Ik moet proces-verbaal opmaken. En daarin moet ook uw adres staan." „O, o!" steunde de koning. „Ja, ja, zo zal het wel zijn. Tja, dan moet het maar. Ik... ik... ik woon in het paleis..."

„In het paleis?" herhaalde de agent verbaasd. „In welk paleis?" „Nou," zei de koning en hij werd steeds roder, „nou, in het paleis van de koning natuurlijk." „Zozo!!!" zei de agent. „Dat is niet zo mooi voor u. Tjonge, u werkt dus in het paleis van de koning! Nou, nou, ik vraag me af wat de koning zal zeggen als hij dit hoort." „Ik ben zelf de koning," fluisterde de koning beschaamd. „Ik ben koning Alexander. Koning Alexander van Fratsenland." Tja, en toen veranderde het gezicht van de agent van kleur. Alleen werd hij niet rood. Nee, hij werd zo wit als een tafellaken, dat pas uit de was komt. En hij stotterde: „Majesteit, o Majesteit, neemt u me alstublieft niet kwalijk! Ik dacht dat u gewoon meneer Alexander De Koning heette. Neemt u mij niet kwalijk!" Maar de koning dacht er helemaal niet aan de agent iets kwalijk te nemen. Vast niet! Hij zei: „Zegt u dat niet, meneer de agent. Ik schaam me zo. En u heeft nog wel gezegd dat ik zo'n goede koning ben. Wat moet u nu wel van me denken?"

„Ik vind u nog steeds de beste koning die we ons maar wensen kunnen, Majesteit," antwoordde de agent opgelucht lachend. „Alleen... dat rijden zonder rijbewijs is toch niet in de haak. Het is te gevaarlijk, Majesteit."

„Dat begrijp ik nu ook," antwoordde de koning. „U bent een geweldige agent, omdat u zo goed voor de veiligheid van mijn volk zorgt. En mijn minister van Verkeer is de beste minister van Verkeer van de hele wereld. Het is waar: om in een auto te rijden moet je een rijbewijs hebben. Maar ik heb het veel te druk met regeren om een rijbewijs te halen. En daarom zeg ik: ieder in zijn eigen vak. De koning is er om te regeren. En de chauffeur is er om de koning te rijden!" „Zo is het precies, Majesteit," antwoordde de agent met een diepe buiging. En hij vond dat hij de fijnste koning had die hij zich maar wensen kon!

Hiawatha
WAAROM JIJ WILLEN MÉ WEER ONDERZOEKEN? MIJ MANKEREN NIETS. JIJ ZIJN VEEL TE ZWAAR OP HAND!
JIJ ZIJN TE ZWAAR OP HAND! TE DIK! STAP MAAR EENS OP WEEGSCHAAL!
TE DIK! POEH!
HOPELIJK ZAKKEN WEEGSCHAAL NIET IN ELKAAR!
HEE..HO... HELP!
ZIEN JIJ WEL DAT JIJ TE ZWAAR ZIJN?
?!
?!!!
JIJ MOETEN MINDER GAAN ETEN!

HIJ HEBBEN MISSCHIEN GELIJK!
ONZIN, ZÓ ZWAAR ZIJN U NIET! BOVENDIEN ZIEN MIJ HIER IETS VREEMDS!
KIJK, LANGE SCHEUR IN BODEM. LOPEN ONDER BAD-WIGWAM DOOR!
STOP! BAD-WIGWAM ZIJN BEZET!
EENS KIJKEN...
INDERDAAD...
TJOM TJOMDERELDEROM
MIJ ZIJN WEER GRONDIG GEWASSEN!
HELP!
GLOP!
EN NU MIJ ZIJN WEER GRONDIG VUIL!
HELP!
MIJ ZIJN NIET DE ENIGE DIE TE ZWAAR ZIJN!
ACH, HET KOMEN ALLEMAAL DOOR DIE SCHEUR!
NU KOMEN JIJ WEER BINNEN ZONDER VOETEN TE VEGEN!

JIJ MOESTEN EIGENLIJK...
VAN SCHAAMTE
AU!
HELP!
IN DE GROND ZINKEN!
HE?
LIEVERD, ZÓ HADDEN JIJ HET NIET BEDOELD!
HELP ME ER UIT! VLUG!
VLUG! ONDER GROND ZITTEN GROOT MONSTER!
HEBBEN JIJ DAT GE-ZIEN?
NEE, MAAR WEL GROOT HOL DAT HET HEBBEN GEGRAVEN! WEL ZÓ GROOT!
OEF!
OEF!
OEF!
DAT MOETEN VERSCHRIKKELIJK MONSTER ZIJN!
EVEN LATER
DAPPERE KRIJGERS, WIJ ZULLEN HOL IN GAAN OM MONSTER TE VERJAGEN. EH... MIJ KUNNEN ZELF HELAAS NIET MEE, WANT MIJ ZIJN TE DIK. VRAAG HET MAAR AAN MEDICIJNMAN.
O NEE! MIJ NIET, HOOR! MIJ MOETEN IN BAD... ZIJN VRESELIJK VUIL!
MIJN MAN NIET, HOOR! HIJ MOETEN IN BED... HEBBEN VRESELIJK HOOFD-PIJN.
MIJ HEBBEN BETER IDEE OM MONSTER TE VERJAGEN. WIJ GOOIEN KUIL VOL GROEN HOUT EN DAN...

EN DAN..?
DAN STEKEN WE HOUT IN BRAND!
NU WIGWAM-ZEIL ER OVER-HEEN!
ROOK ZUL-LEN MONSTER VERDRIJVEN!
DEF! ROOK KOMEN UIT MIJN WIGWAM!
MIJ HOREN MONSTER HOESTEN!
TWEE MONSTERS ZELFS!
HOEST! HOEST!
KUCH! KUCH!
GENADE! DOE ONS -UCHE-KUCH- NIETS!
WIJ ZULLEN HET HOEST-PROEST- NOOIT MEER DOEN!
PAFWANGS! DIE HEBBEN NATUUR-LIJK TUNNEL GEGRAVEN ...ONDER ONS DORP DOOR!
OM BRONZEN BIJL TE STELEN UIT MIJN WIGWAM! WAT MONSTERLIJK!
HOEST!
KUCH!
KUCH!
KOF!
KEF!
KUCH!
KEF!
KOF!
JA, JA! ZO KOMEN MONSTERS TE PAS!

DITJES en DATJES

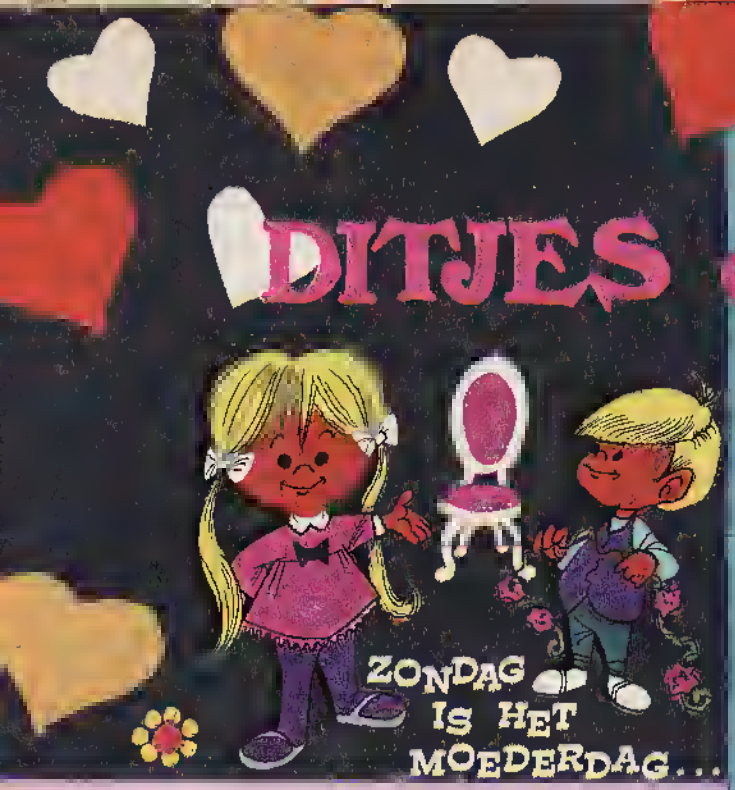

en dan gaan wij moeder fijn verwennen. We staan des morgens heel vroeg op en sluipen zachtjes de trap af om de tafel vast te dekken. Terwijl ik de tafel netjes dek en bij mama's bord een vaasje met bloemen zet, versiert mijn broertje moeders stoel met papieren bloemen en slingers. Moeder krijgt een lekker gekookt eitje en ik zet een grote pot thee, en dan gaan we moeder wekken!

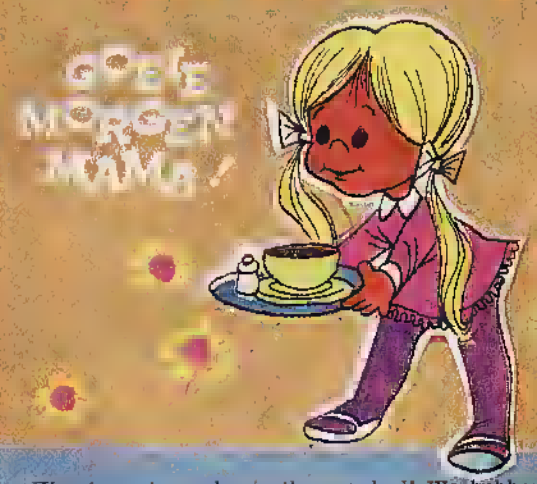

Hier is vast een kopje thee op bed! We hebben het netjes op een blaadje gezet met een bloemetje in het oor van het kopje en we hebben er een beschuitje met jam en een cracker met kaas bij gedaan. En een lekker koekje en een snoepje. Vind je dat geen feestelijk begin van moederdag?

Oplossing Verkeerde stoel: Moeder is blet.

We hebban zelf een taart gemaakt. We habben een kant-en-klaar caka twee keer ovarlangs doorgesnadan en ar jam tussan gesmeerd (vadar wilda gemberjam, maar wij vonden abrikozenjam lekkerdar). Toan kwaman de laagjes weer op elkaar, an boven op de caka kwam aen laagja chocoladeglazuur (dat maak ja van dria eatlepels posdarsuiker, een halva aatlepal cacao an een paar druppals watar), schijfjes banaan en fijngahakte nootjes. Wa hadden nog wat glazuur en nootjas ovar; daar hebben we toen ook de zijkanten van de cake mee bastreken.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Hebben jullie allemaal al een mooi cadeautje voor jullie moeder? Dan wordt 't tijd om de brievenbus te lezen! De moeder van *Gea de Weerd* uit *Maastricht* stuurde ons namens Gea een kaart waarin ze alle kinderen bedankte die haar een kaart hebben gestuurd toen ze ziek was. Ze bewaart ze allemaal in een plakboek! Ik heb de groeten aan Kwik, Kwek en Kwak gedaan, *Ada Broek* uit *Vlaardingen*! Ga je nog steeds vaak naar je oma, *Titia Knoop* uit *Utrecht*? Dat vindt ze vast wel fijn, hè? *Ronald en Erna Wickers* uit *Doetinchem* vragen zich af waarom Wolfje „De Kleine Boze Wolf" heet, want Wolfje is helemaal niet boos! Dat komt omdat „Boze Wolf" een familienaam is, Erna en Roland. Hij heet „Boze Wolf" zoals jullie van je achternaam Wickers heten! Wat stond er een leuk beertje op jouw brief, *Tineke van der Leeden* uit *Schiedam*! *Hilda Heijman* uit *Haarlem* vecht altijd om de Donald Duck. Als je op moederdag lief wilt zijn voor je moeder, dan moet je 'ns de hele dag rustig zijn en niet vechten met je broer! Dat vindt je moeder vast een fijn cadeautje! *Marjolein*

van DONALD DUCK

HOERA!...EEN FEESTBOEKET

hebben we ook voor moeder. We hebben van ons zakgeld een bosje anemoontjes gekocht, en daar heb ik een kanten manchetje om gemaakt. Wil je het ook doen? Het is erg gemakkelijk: je vouwt een vierkant stuk tekenpapier in vieren en je knipt er een rond kleedje van met gaatjes langs de rand en een gat in het midden. Vouw het kleedje open en steek de bloemetjes door het gat, zodat het kleedje vlak onder de bloemen komt te zitten. Wikkel de stelen eerst in vochtige watten en daarna in zilverpapier of plastic. Zo blijven de bloemen langer goed! Tenslotte wikkel je gekleurd papier om de stelen en je bindt er een fleurig lint om met een grote strik natuurlijk!

VERSIERDE STOEL

Postbus 4 9 7 amsterdam

de Wit uit *Utrecht* schreef een leuke brief over de dieren op de boerderij van haar oom. Wat grappig dat je de snuit van een varken net een stopcontact vindt! Laten Knir, Knar en Knor dat maar niet horen! *Freddy Heiders* uit *Leeuwarden*, ik heb tegen oom Dagobert gezegd dat jij hem een vrek vindt! Hij zei dat hij 't zonde vond dat je een postzegel van 20 cent verkwist had om me dát te vertellen! Hier volgen de namen voor het ziekenlijstje: *Raymond Freyssen, Jos van Geellaan 17b, Deurne-Zuid, Antwerpen* in *België* (spaart postzegels en sigarebandjes). *Leo v. d. Vlist, Appeldijk 3, Hordijkerveld-Rotterdam*, zou heel erg blij zijn als jullie hem kaarten van filmsterren sturen! *Rudi Combrink, ziekenhuis Berg en Bosch in Bilthoven*, wil graag post ontvangen. Ik weet wat leuks: alle kinderen die van plan zijn mij te schrijven, sturen in plaats daarvan eens een brief aan de zieke kinderen! Afgesproken? Dag!

Oom Donald

De stoel van moeder is mooi versierd met bloemen. Maar in elke bloem staat bovendien nog een cijfer of letter. Als je de slinger van het begin tot het einde volgt, zul je twaalf gewone letters vinden, die samen 'n zinnetje vormen waar moeder vast wel mee eens zult zijn!

OUWE SLOEBER

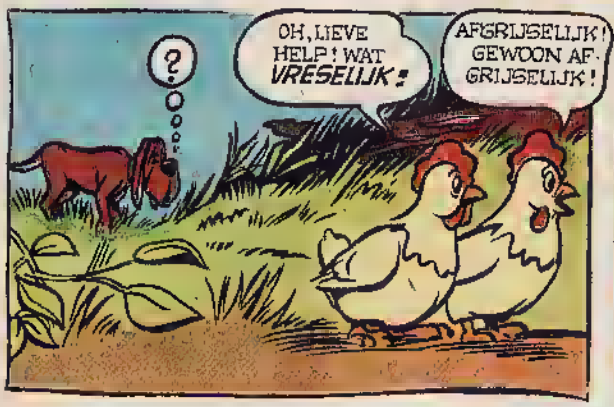

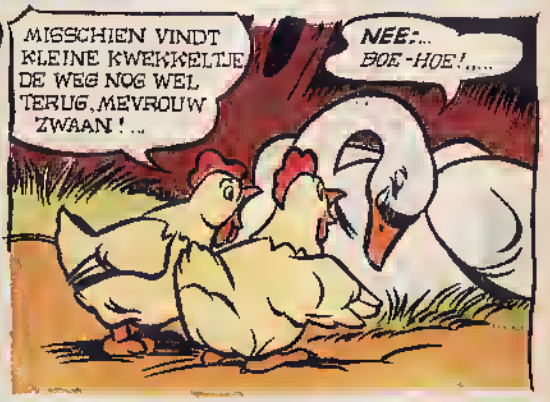

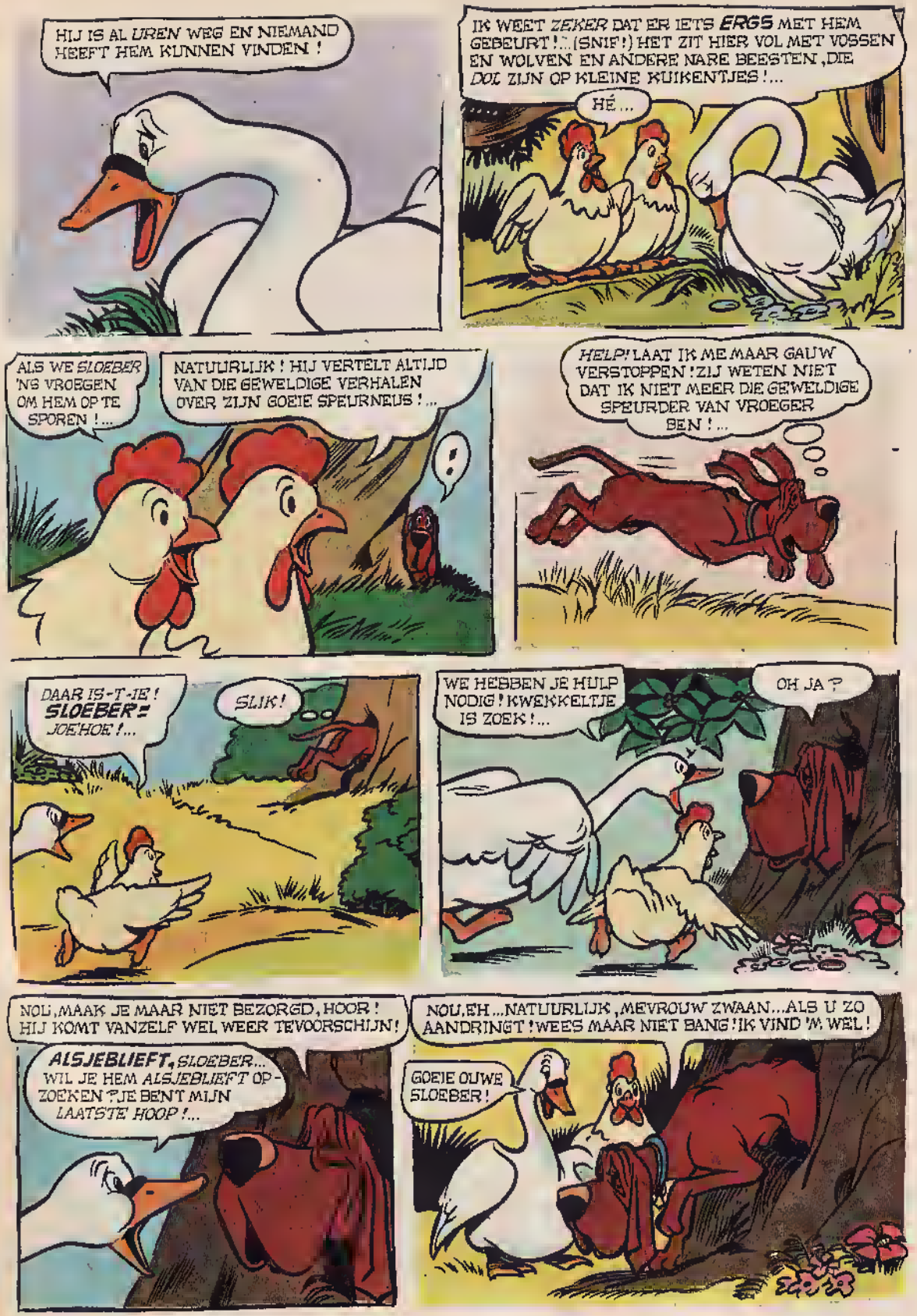
HIJ IS AL *UREN* WEG EN NIEMAND HEEFT HEM KUNNEN VINDEN !
IK WEET *ZEKER* DAT ER IETS ***ERGS*** MET HEM GEBEURT !... (SNIF !) HET ZIT HIER VOL MET VOSSEN EN WOLVEN EN ANDERE NARE BEESTEN, DIE *DOL* ZIJN OP KLEINE KUIKENTJES !...
HÉ ...
ALS WE *SLOEBER* 'NS VROEGEN OM HEM OP TE SPOREN !...
NATUURLIJK ! HIJ VERTELT ALTIJD VAN DIE GEWELDIGE VERHALEN OVER ZIJN GOEIE SPEURNEUS !...
HELP! LAAT IK ME MAAR GAUW VERSTOPPEN ! ZIJ WETEN NIET DAT IK NIET MEER DIE GEWELDIGE SPEURDER VAN VROEGER BEN !...
DAAR IS-T-JE ! ***SLOEBER!*** *JOEHOE !...*
SLIK!
WE HEBBEN JE HULP NODIG ! KWEKKELTJE IS ZOEK !...
OH JA ?
NOU, MAAK JE MAAR NIET BEZORGD, HOOR ! HIJ KOMT VANZELF WEL WEER TEVOORSCHIJN!
ALSJEBLIEFT, *SLOEBER...* WIL JE HEM *ALSJEBLIEFT* OP-ZOEKEN ? JE BENT MIJN *LAATSTE HOOP !...*
NOU, EH ... NATUURLIJK, MEVROUW ZWAAN ... ALS U ZO AANDRINGT ! WEES MAAR NIET BANG ! IK VIND 'M WEL !
GOEIE OUWE SLOEBER !

GUNST! WAT VERSCHRIKKELIJK! ZE DENKEN DAT IK HEM WEL KAN VINDEN.. MAAR IK HEB GEEN IDEE HOE IK DAT MOET DOEN!
JAREN GELEDEN, TOEN MIJN NEUS NOG GOED WERKTE, ZOU IK HEM IN EEN WIP HEBBEN OPGESPOORD... MAAR NU...
HELP! HELP!!
MISSCHIEN IS DAT KWEKKELTJE WEL DIE OM HULP ROEPT! IK ZAL HEM LATEN HOREN DAT IK ERAAN KOM!
HELP!!
WOEF! WOEF!
WOEF!
OEF! BEDANKT, SLOEBER!
OH! BEN JIJ HET MAAR, JAPIE?
EEN SECONDE LATER EN IK WAS HET NIET MEER GEWEEST! DIE NARE KAT HAD ME BIJNA TE PAKKEN!
LIEVE HELP! WAAROM TREK JE ZO'N ZUUR GEZICHT?
KUN JE EEN GEHEIM BEWAREN?
TUURLIJK!
EN DUS VERTELT SLOEBER HET HELE DROEVE VERHAAL AAN JAPIE KREKEL..
GUNST! GEEN WONDER DAT JIJ ZO ONGELUKKIG KIJKT!...
IK DURF HET MEVROUW ZWAAN EN DE ANDEREN GEWOON NIET TE VERTELLEN ...HELEMAAL NIET NADAT IK ZO HEB OPGESCHEPT OVER MIJN SCHERPE SPEURNEUS!

IK MOET ER NIET AAN DENKEN HOE TELEURGESTELD ZE ZULLEN ZIJN ALS IK MOED GENOEG HEB VERZAMELD OM TERUG TE GAAN EN ZE TE VERTELLEN DAT IK HEM NIET KON VINDEN!...
ARME SLOEBER! HIJ HEEFT M'N LEVEN GERED DOOR DIE KAT WEG TE JAGEN!..IK WOU DAT IK *HEM* NU OOK KON HELPEN...HM-M!
MISSCHIEN KAN IK HET WEL! MIJN VRIENDJES, DE MIEREN, WETEN ALLES EN ZIEN ALLES!...
WELDRA...
..DENK JE DAT JE HEM VOOR ME OP KUNT SPOREN?
WE ZULLEN EEN BOODSCHAP NAAR ALLE MIERENHOPEN STUREN! ER IS VAST WEL IEMAND DIE KWEKKELTJE HEEFT GEZIEN!...
DAAR HEB JE HET ANTWOORD AL...GOED NIEUWS, JAPIE...
BOEM BOEM
MIERENHOOP NUMMER TWEE DEELT MEE DAT KWEKKELTJE OP DIT MOMENT BIJ DE GROTE EIKEBOOM LOOPT!...
BEDANKT, JONGENS!
IK GA ER METEEN NAAR TOE!

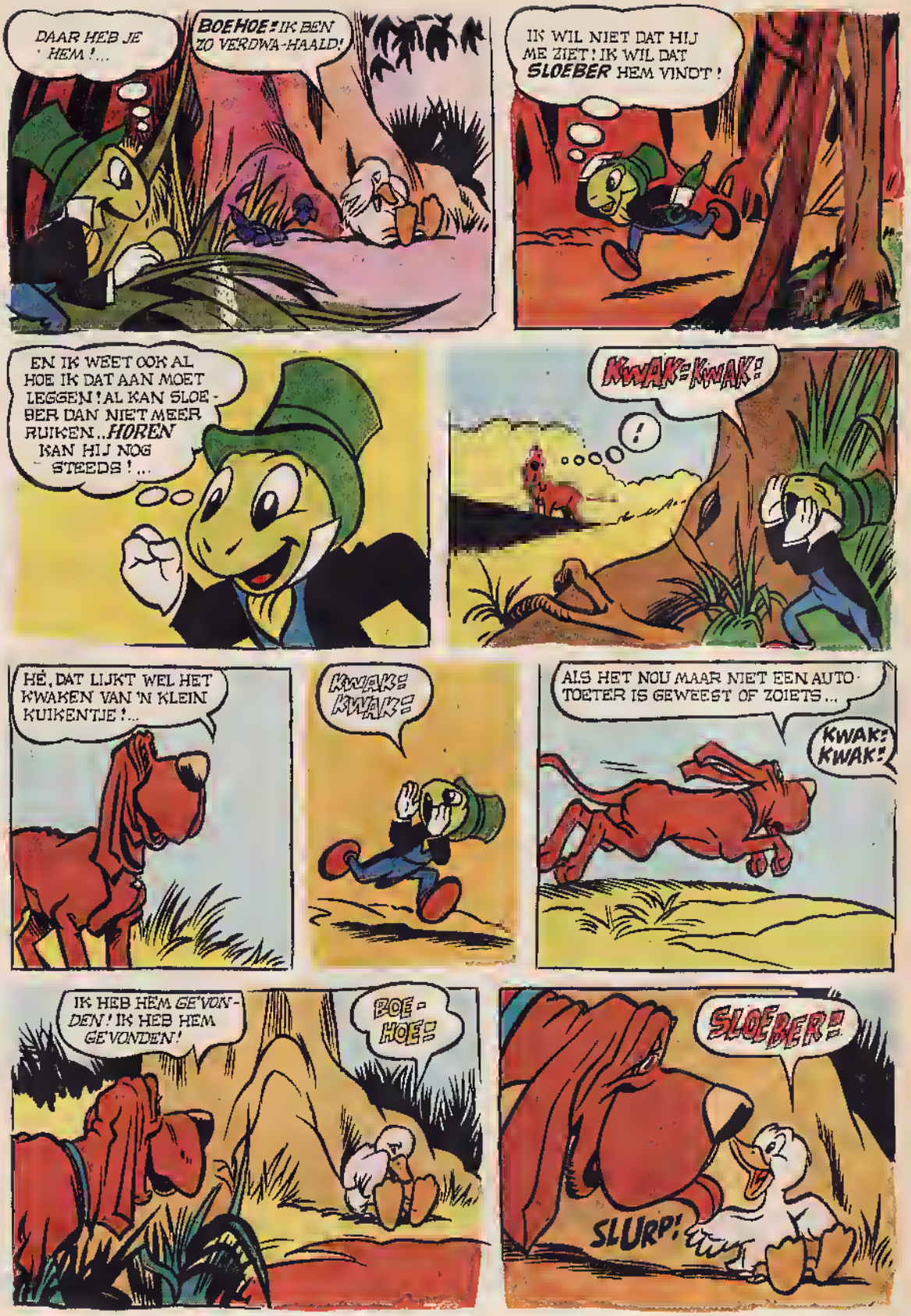
DAAR HEB JE HEM!...
BOEHOE! IK BEN ZO VERDWA-HAALD!
IK WIL NIET DAT HIJ ME ZIET! IK WIL DAT SLOEBER HEM VINDT!
EN IK WEET OOK AL HOE IK DAT AAN MOET LEGGEN! AL KAN SLOE-BER DAN NIET MEER RUIKEN..HOREN KAN HIJ NOG STEEDS!...
KWAK-KWAK!
!
HÉ, DAT LIJKT WEL HET KWAKEN VAN 'N KLEIN KUIKENTJE!...
KWAK! KWAK!
ALS HET NOU MAAR NIET EEN AUTO-TOETER IS GEWEEST OF ZOIETS...
KWAK! KWAK!
IK HEB HEM GEVON-DEN! IK HEB HEM GEVONDEN!
BOE-HOE!
SLOEBER!
SLURP!

OOH, SLOEBERTJE! WAT BEN IK BLIJ JE TE ZIEN!
NOU, IK BEN VAST NOG BLIJER JOU TE ZIEN!
GUNST! IK HEB MIJN NEUS HELEMAAL NIET NODIG! IK KAN NET ZO GOED EEN SPOOR MET M'N OREN VOLGEN!..
WELDRA...
KWAK! KWAK! MAMMIE! HIER BEN IK WEER! SLOEBER HEEFT ME GEVONDEN!
MIJN KIND!...
TJONGE!
DANK JE WEL, SLOEBER! DANK JE WEL!
IK HEB JE TOCH VERTELD...
IK HEB MEDAILLES BIJ BOSSEN GEWONNEN OMDAT IK ZO'N GOEIE SPEURDER WAS! JAWEL! ZE KENDEN ME IN DE WIJDE, WIJDE OMTREK ALS DE BESTE SPEURDER...
OH JA! IK GELOOF HET BEST! JE BENT ZO KNAP!...
HEH, HEH!...

MAAR..MAAR.. NOU GOED DAN! KOMT U VAN - MIDDAG MAAR!
KWIK, KWEK, KWAK!
BZZZZ MOMPEL BZZZ...
OH..KOMT U BINNEN, MENEER JANSEN EN ...
VOLGT U MIJ MAAR EN GAAT U ZITTEN..OEI!
U KWAM DUS HIER VOOR DE VERKOOP VAN.. UH... HUH ?...
BONS!
ZOALS IK AL ZEI, KWAM U VOOR ... OEPS !...
EH..IK... MISSCHIEN...
IK BEN VAN GEDACHTEN VERANDERD!
J. JANSEN ONGEVALLEN VERZEKERING

TOM POES EN DE TEGENDELER

DIT IS WEL HÉÉL BETREURENSWAARDIG!
INDERDAAD! IK BEN EEN GEBROKEN HEER! VERDACHT VAN DIEFSTAL! DE NAAM BOMMEL IS BEZOEDELD..... VOOR ALTIJD!
LUISTER, IK HEB DIE INBREKER GEVOLGD EN ZIJN SCHUILPLAATS ONTDEKT HIJ ZIT IN EEN HUTJE IN HET DONKERE BOMENBOS
WELNEE, DIE ZUIVEREN WE WEL!
BRENG ME ERHEEN, TOM POES! ONMIDDELLIJK! DIE SCHELM ZAL IK 'NS EEN LESJE GEVEN.
HIJ HEEFT EEN HEER DOOR HET SLIJK GESLEURD. MAAR IK ZAL DAT VARKENTJE EENS WASSEN, LET OP!
EH.. IS HET HIER? ZO, HM... VOOR IEMAND VAN MIJN STAND IS HET HIER WEL WAT EH... ... IK BEDOEL...

DONALD DUCK, Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 25 cent per week of ƒ 3.25 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 35 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij voorkeur door middel van de klantinger/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 5 Fr.

Alle rechten: zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

© 1967 Walt Disney Productions

inspecteur Smulleman